

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under 15. December 1906 nedsatte Finansministeren efter Samraad med Indenrigsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder en Kommission til at tage visse Ændringer i de gældende Lønningslove for de 4 store Etater, Jernbane-, Post-, Told- og Telegrafvæsenet under Overvejelse. I Kommissoriet er med Hensyn til Kommissionens Opgave bemærket følgende:

„De gældende Lønningslove for de 4 store Etater, Jernbane-, Post-, Told- og Telegrafvæsenet, ere givne for saa faa Aar siden, at der ikke vil kunne være Tale om allerede nu at foretage en *almindelig* Revision af dem. Men Forholdene have medført, at man dog maa ønske snarest muligt at kunne gennemføre Ændringer paa *visse* Punkter i disse Love. I saa Henseende skal man først henlede Opmærksomheden paa det uheldige i, at der er *Uensartethed* i Lønningsreglerne inden for disse Etater.

De Klasser af Embedsmænd og Funktionærer, der inden for de forskellige Etater maa siges at være ligestillede med Hensyn til Ansvar og Betydning af deres Gerning, bør ogsaa af Staten stilles under lige økonomiske Forhold. En saadan Lighed vil styrke Følelsen af, at der handles retfærdigt mod dem, der ere i Statens Tjeneste, og den vil derved bidrage til at skaffe Ro i Etaterne. I de nuværende Lønningslove er Ligheden ikke fuldt gennemført, og det vil være vanskeligt at naa den, naar ikke de herhen hørende Forhold tages under samlet Overvejelse. Dette kan kun ske gennem en Kommission, der nedsættes af de Ministerier, under hvilke de nævnte Etater sortere.

I Henhold hertil vil Kommissionen have at stille Forslag til saadanne Ændringer i Lovene, at Ligheden i Lønningsforhold mellem Etaterne i videst muligt Omfang naas.

De senere Aar og navnlig det sidste har bragt en ikke ringe Fordyrelse af de almindelige Livsfornødenheder. Der er vel ingen Grund til at tro, at det nuværende Prisniveau vil holde sig gennem mange Aar, og man vil derfor ikke paa det kunne begrunde Kravet om en *almindelig* Lønningsforhøjelse. Men selv en kortere varende Fordyrelse af Levnedsmidlerne føles stærkt af de lavest lønnede Funktionærer, og hvis den strækker sig over flere Aar, vil den kunne sætte dem følelig tilbage. Det turde derfor være tilraadeligt, uden at afvente en almindelig Lønningsrevision, at søge gennemført nogen Forbedring af disse Funktionærers Stilling, og man ønsker Kommissionens Forslag ogsaa herom. Et Dyrtidstillæg, der kun er bestemt til at skulle vare, saa længe de særlig høje Priser holde sig, eller som kun gives paa bestemt begrænset Tid, har store Ulemper. Hvad der bør tænkes paa, er da en fast Lønningsforbedring for de lavest lønnede Funktionærer, en Forbedring, der kan give dem nogen mere Modstandskraft overfor de Stigninger i Livsfornødenhedernes Pris, der erfaringsmæssig med visse Aars Mellemrum vende tilbage. Forslagene over de herved motiverede Lønningsforhøjelser bør dog som Regel kun angaa de Funktionærer, hvis Lønning er 1,500 Kr. og derunder.“

Den 5. Juli 1907 afgav Kommissionen sin Betænkning. Den indledes med nedenstaaende Bemærkninger, hvortil man i det hele kan slutte sig, og ledsages af et Udkast til Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet med tilhørende Bemærkninger samt af et Tillæg, indeholdende de til Kommissionen indkomne Indstillinger og Andragender med dertil af Kommissionen knyttede Bemærkninger. Dette Tillæg aftrykkes nedenfor som Bilag. Paa Grundlag af Kommissionsudkastet er nærværende Lovforslag med nedenstaaende Bemærkninger udarbejdet.